

zpravodaj

1

2008

městyse DALEŠICE

červen

Jubileum kaple Svatého Kříže

Na návrší u hřbitova stojí kaple Svatého Kříže - jedna z dominant našeho městyse. Již 300 let shlíží na naše městečko. V roce 1708 ji nechal postavit tehdejší majitel panství rytíř Odkolek. Kaple neměla takovou podobu jako ji známe dnes. Byla to vlastně jen kaplička, která byla postupem doby rozšiřována, a různě přestavována.

Nejrozsáhlejší přestavba, kdy kaple získala současnou podobu se uskutečnila v letech 1788-1803, když byla zdejší majitelkou Kateřina Hessová.

Ta rovněž nechala pod kaplí zřídit rodinnou hrobku, ve které bylo do roku 1884 pohřbeno 13 členů rodu Diller-Hessů.

(Pokračování na straně 3).

Poutové pozvání

Obecní úřad městyse Dalešice Vás zve na tradiční Petropavlovskou pouť, která se koná dne **29. června 2008**, tedy na svátek patronů našeho kostela sv. Petra a Pavla. Celou neděli nás bude už po páté provázet dechová hudba Dubňanka s kapelníkem Ing. Petrem Kadaňkou. Kapela je složena převážně z mladších hudebníků a řada z nich jsou absolventi hudební konzervatoře. V měsíci květnu natočila Dubňanka své další CD, na kterém jsou její nejnovější nahrávky.

Program pouti se oproti minulým létům nemění.

9.00 - pout'ová mše svatá v místním kostele
10.00 - položení kytice k pomníku padlých
10.30 - obchůzka stárků a stárkových po obci
asi od 15.00 - vyhrává Dubňanka na Městečku k tanci i poslechu
15.30 - své umění předvedou mladé mažoretky
16.00 - nenechte si ujít netradiční taneční vystoupení v rytmu country

Až do setmění je možno strávit na Městečku příjemné chvíle. Občerstvení je zajištěno, poutové atrakce budou rovněž na svých stanovištích. Žádost o alespoň ucházející počasí byla adresována spolupatronu našeho kostela sv. Petru, který má resort počasí ve své pravomoci. Doufáme, že právě v den jeho svátku přihlédne k naší obecní slavnosti a zařídí našemu městyši příznivé povětrnostní podmínky.

Naše pouť je největším obecním svátkem. Je svátkem všech našich občanů a jejich hostů. Odložte starosti všedních dnů a přijďte se na Městečko pobavit. Nebudete zklamáni.

Příjemné prožití poutové neděle přeje

Rudolf Špaček
místostarosta městyse Dalešice

Kaple sv. Kříže se dočkala také nového nátěru kopule. Zajímavé byly pohledy z výšky kopule na městyš i hřbitov.

V Dalešicích probíhá rozsáhlá rekonstrukce rozvodů elektřiny.

Informace o Tříkrálové sbírce

Počátkem ledna opět proběhla i v Dalešicích Tříkrálová sbírka, kterou organizuje Česká charita. Výtěžek sbírky je určen pro lidi v nouzi, kteří potřebují pomoci.

Několik skupinek koledníků vybralo v Dalešicích celkem 12.830.-Kč, to je přibližně tolik co loni, kdy se vybralo 12.950.-Kč. Poděkování za námahu a ochotu patří nejen dětským koledníkům a jejich dospělému doprovodu, kteří neváhali a věnovali svůj čas pro dobrou věc, ale všem, kdož přispěli jakoukoliv částkou na konto sbírky.

Pro porovnání uvádím vybrané částky v okolních obcích.

	v roce 2007	v roce 2008
Stropešín	2.650.-Kč	2.230.-Kč
Slavětice	5.730.-Kč	6.170.-Kč
Třebovice	12.660.-Kč	12.600.-Kč
Valeč	13.480.-Kč	16.630.-Kč
Celkem	34.520.-Kč	37.630.-Kč

RŠ

Dalešický zámek nabízí novému majiteli k dalšímu prodeji

Mnoho lidí se často dotazuje na situaci kolem našeho zámku.

Zájem je to pochopitelný, neboť našim občanům není jeho osud lhostejný a navíc si řada z nich pamatuje jeho prosperitu z doby, kdy jej vlastnily v osmdesátých letech minulého století Průmyslové stavby Brno. Když zámek loni v dražbě koupila společnost Wessels z Veselí nad Moravou, domnívali jsme se, že nastávají pro zámek ty lepší časy. Zámek má opět pána a ten se jistě o nově nabytý majetek bude dobře starat. Nikdo netušil, že to bude jenom jako... Představitelé firmy Wessels, současní majitelé zámku, odpovídali a stále odpovídají na dotazy o svých záměrech s nabytou nemovitostí velmi vyhybavě a mlhavě.

Pracovníci firmy sice provedli úklid vnitřních i vnějších prostor zámku, vyčistili zámecký park a byly opraveny střechy a okapové svody. To ale bylo vše. V letošním roce se situace se zámek vyvíjí velmi podivně. Žádných vylepšení, či úprav se zatím nedočkal, ale zato se objevil na internetu, kde je dvěma realitními společnostmi nabízen k prodeji. A ne k ledasjakému, co se týče ceny. Jedna společnost jej nabízí za 45 milionů korun, druhá hned za rovných 50 milionů. Ne zasmýlili se, potvrdili to i zástupci majitele se slovy: Kdyby se našel kupec, tak jej prodáme. A že za cenu 15x vyšší, než byla při koupi? Takový je přece obchod.

Počátkem června měla do Dalešic dorazit pracovní četa, která měla čistit zámecký park a provádět různé údržbářské a udržovací práce v areálu zámku. Doposud se zde však nikdo neobjevil a zámecká brána je stále důkladně uzamčena. Nějaká významnější změna oproti současnému stavu asi není na pořadu dne.

Společnost Wessels zřejmě už při koupi zámku neměla úmysl jej zvelebit, či

jakýmkoliv způsobem provozovat. Funguje jako realitní společnost a zabývá se nákupem a prodejem. Jejich cíl je jasný. Koupit a se ziskem prodat. Rád bych se mýlil, ale zatím se před našim zámek nerýsuje příliš světlá budoucnost. Za cenu, za kterou je nabízen k prodeji se bude velmi těžko hledat takový solventní kupec, kterému nezáleží na desítkách milionů korun. Další, nejméně taková částka se bude muset vložit do oprav zámku a na jeho regeneraci. Ale najde se vůbec někdo takový, nebo budeme svědky dalšího pokračování chátrání zámeckého areálu? Odpověď na tuto otázku nám dá brzká budoucnost.

RŠ

Volné pobíhání psů

V poslední době nebývale narůstá počet stížností na volně pobíhající psy. Pes se může pohybovat po veřejných prostranstvích v doprovodu osoby, na vodítku a psi bojových plemen musí mít navíc náhubek. Veškerou odpovědnost za psa a za škody jím způsobené nese v plné výši jeho majitel.

Každý volně pobíhající pes i když je zdánlivě bezproblémový vyvolává stres především u malých dětí, ale i u dospělých. Z médií známe případy, kdy útok psa na dítě často skončil tragicky. Žádám proto majitele čtyřnohých miláčků, aby byli zodpovědní ke svému okolí a neohrožovali prostřednictvím svých psů zdraví našich spoluobčanů.

JZ

K tradičním akcím patří i pálení čarodějnic.

Víte, že...

- Letošním rokem končí 10-letý nájem za hrobové místo. Nájemné na dalších 10 let se bude vybírat od srpna letošního roku.
- Sběr velkoobjemového odpadu se uskuteční v sobotu 12. července od 8.00 do 10.00 hod. na Městečku.
- Ambulantní svoz nebezpečného odpadu bude proveden svozovou firmou Remondis s.r.o. v pátek 12. září od ranních hodin.
- Řidiči, kteří jsou držiteli platného osvědčení profesní způsobilosti, mají povinnost nejpozději do 1. 10. 2008 podat písemnou žádost o vydání nového průkazu profesní způsobilosti řidiče.
- Před rokem na naši pouť byla 1. července 2007 zahájena lodní doprava na Dalešické přehradě. Jízdní řád lodní dopravy je možno získat na internetové adrese www.dalesickaprehrada.cz nebo ve vývěsce Úřadu městysu Dalešice.
- Je tomu 10 let, kdy naše obec byla plynofikována a do obce byl vpuštěn zemní plyn.
- Volby do Krajského zastupitelstva kraje Vysočina se předpokládají v měsíci říjnu 2008.
- Končí sběrné místo na sběr železného šrotu na hřišti. Železný šrot bude svážen mobilním svozem 1x ročně nebo jej můžete odevzdat přímo ve sběrně v Hrotovicích a v Kramolíně.
- 14. 6. 2008 se konal cykloturistický výlet po zatopených mlýnech a lodních zastávkách v okolí Dalešické přehrady.

JZ

Jubileum kaple Svatého Kříže

(Pokračování ze strany 1).

Po válce v roce 1945 byla kaple kvůli opravě bombardováním poničeného farního kostela využívána k pravidelným bohoslužbám, zrovna tak v roce 2006 při generální opravě kostela.

Původní krytinou na celé její kopuli byl šindel. Ve třicátých letech minulého století byl stav šindelové krytiny v tak špatném stavu, že se vlastně ani o krytině mluvit nedalo. V kopuli se uhnízdló všemožné ptactvo a netopýři. Nebylo divu, že tato šindelová krytina byla v tak ubohém stavu. Svému účelu sloužila od roku 1869, tedy plných 66 let.

V roce 1935 se od jarních měsíců prováděla celková rekonstrukce kostelní věže a její nové oplechování. V průběhu této velké opravy bylo také rozhodnuto o opravě střechy hřbitovní kaple.

Tehdejší památkový úřad navrhl, aby oprava kopule kaple byla provedena následujícím způsobem. Bání kaple pokrýt plechem a boční přístavky pálenými taškami. Tak se také stalo.

Za přispění dobrodinců, kteří mezi sebou vybrali 19.000 Kč, ministerstva školství, které věnovalo 5.000 Kčs, stavitele Máci z Třebíče, který daroval řezu řeziva a statkáře Votavy z Hrotovic, který zdarma přenechal 1.600 kusů tašek na boční stříšky, byla oprava kaple ještě v tom roce zdárně dokončena.

Tesařskou část díla provedli místní dělníci pod vedením stavitele Karla Hána z Hrotovic, klempířskou pak firma J. M. Novotný z Moravských Budějovic. Že tyto náročné práce odvedli dělníci tehdejších firem víc než kvalitně svědčí fakt, že i po takřka 70ti letech se můžeme touto stavbou pyšnit.

Na tomto kopci v okolí kaple byla různá divoká vegetace. Stromy, náletové dřeviny a různé keře, které sloužily jako úkryty při hrách dětí, které vyhledávaly právě tuto část obce. Při rekonstrukci střešního pláště byl zároveň kopec vyčištěn od všech dřevin a osázen třešněmi. Zbytek třešňového sadu se dochoval podnes.

Nemalou zásluhu na tom, že kaple přežila několik desetiletí nezájmu, má i pokrývačský mistr Miloslav Potuček, který kopuli několikrát natřel a jako uznávaný odborník ji hodnotil jako „umělecké dílo“.

V roce 1981 byla kaple převedena z držení římsko-katolické církve na MNV a po roce 1990 přešla do majetku obce Dalešice.

V roce 1995 rozhodlo zastupitelstvo obce o její generální opravě. Ta započala v roce následujícím. Opravou postupně prošly všechny stavební prvky, včetně statického zajištění budovy a odvodnění a odvlhčení zdiva. Na boční střechy byl pořízen nový krov a jako krytina musel být dle rozhodnutí památkového úřadu použit opět šindel. Do kaple byla též zavedena elektřina.

Zrenovovaný interiér každého překvapí svou nečekanou krásou. Všichni návštěvníci zrekonstruované kaple nešetří chválou a obdivem nad výsledkem zdařilé opravy.

V roce 2000 pořídila farnost do kaple zvon se jménem sv. Josef o hmotnosti 200 kg, který slavnostně poželhal P. Marian Kosík, opat kláštera z Nové Říše. Tato generální oprava se protáhla na několik let. Po jejich dokončení v říjnu roku 2002, byla kaple slavnostní bohoslužbou znovuotevřena, poželhána a předána k běžnému užívání. Opat Marian Kosík byl opět hlavním celebrantem při této slavnosti.

Kaple nyní slouží jako místo posledního rozloučení s našimi zemřelými.

Nátěry plechové kopule i bočních šindelových stříšek byly svěřovány horolezcům. Naposledy nátěry horolezci provedli v roce 2003. Třistaleté jubileum kaple a také naprosto smytý nátěr na šindelů si vyžádalo obnovení střešních nátěrů nejen na něm, ale i na oplechované bání. Díky velkorysému gestu majitele stavební firmy V-stav Hrotovice pana Ing. Bronislava Valy, byl zapůjčen manipulátor s plošinou a nátěry obnoveny. Touto cestou děkujeme panu Ing. Valovi za tento sponzoring. Rovněž děkujeme řidiči manipulátoru Petru Špačkovi. Při této akci byly nejen odstraněny staré a zpuchýřované nátěry barev, ale plášť kopule byl řádně prohlédnut a zjištěná proděravění, či odtržené plechy přivoláním klempířským mistrem opraveny. Stav plechů se jevil i po více jak 70ti letech vcelku jako velmi dobrý. Kvalita tehdy použitého materiálu musela být opravdu výborná. Nátěr byl proveden klasickým způsobem štětci, nikoliv válečkem, takže dou-fáme, že jeho trvanlivost bude daleko vyšší.

Natírání nebylo zrovna snadné. Provádělo se ve všech krkolomných pozicích, dokonce i vkleče a vleže. Ve výšce pak foukal nepříjemný, studený vítr. Tyto nesnáze však natěračům vynahradily překrásné pohledy z nadhledu na náš městys a jeho okolí. Na nátěr se spotřebovalo 36 kg červenohnědé barvy na kov, 40 litrů „karboli“ na šindel a několik litrů ředidla.

Kaple je nejen dominantou našeho městyse, která je viditelná z daleka, ale je též opravdovým klenotem, který nám mohou mnozí závidět. Je zapsána ve státním seznamu kulturních památek. Během postržišského festivalu a dalešické pouti bude kaple zpřístupněna veřejnosti k prohlídce. Třistaletý výročí nelze jen tak přejít. Na sklonku léta připravujeme ve spolupráci s partnerem městyse Skupinou ČEZ k tomuto výročí slavnostní připomenutí tohoto krásného jubilea.

Co popřát této jubilující stavbě do budoucna? Především přízeň těch, kteří rozhodují o jejím provozování a o její údržbě. V případě kaple nepromrhala současná generace odkaz našich předků. Naopak dobře se o něj postarala a nastupujícím generacím ji předává dobře opravenou a dobře udržovanou. Za 300 let prožila kaple s naší obcí a jejími obyvateli všechny dobré i ty horší události. Doufejme, že v následujících letech bude kaple svědkem jenom těch dobrých událostí a že bude ze svého místa shlížet na stále hezčí a hezčí Dalešice.

R Š

Co jste, hasiči, co jste dělali? (v prvním pololetí roku 2008)

Sbor dobrovolných hasičů Dalešice organizoval nebo organizačně pomáhal při spoustě akcí. Dovolte mi, milí spoluobčané, abych vás o těchto akcích stručně informoval.

Začátkem letošního února, v sobotu 9. 2. 2008, vyrazil po Dalešicích veselý průvod masek, kterému do kroku již tradičně hrála dechová kapela Podlužanka. A masopustní průvod byl opravdu pestrý, krásná Beruška s Ferdou Mravencem, Bob a Bobek i s nezbytným kloboukem, sněhulák a další převleky, na které byla radost se dívat.

Následující sobotu, 16. 2. 2008, se konal HASIČSKÝ PLES, který opět předčil naše očekávání. Návštěvnost byla tak vysoká, že mám trochu obavy, abychom nemuseli příští rok sokolovnu nafukovat. Zahráli oblíbení MACHEN MUSIC a počet výher v tombole byl rekordní, tak nám nezbyvá než si přát, ať nám to příští rok zase vyjde a vy se přijdete dobře pobavit!

18. 4. 2008 proběhlo hasičské cvičení, které mělo prověřit naši připravenost v případě úniku nebezpečných látek do ovzduší přímo v průjezdu pivovaru v Dalešicích. Cvičení se zúčastnil profesionální sbor HZS Hrotovice společně

s dobrovolnými hasiči z Hrotovic a Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Dalešice v počtu sedmi členů. Námetové cvičení dle velitele zásahu bylo hodnoceno velice kládně.

V květnu jsme byli požádáni o pomoc při organizování dětského dne s Haribem z Hrotovicích. Pro děti byla připravena spousta soutěží, písniček a ukázek, ať již zásahu hasičů nebo zásahové jednotky Policie ČR z Dukovan. Sladkostí od medvídky Hariba bylo tolik, že se na každého dostalo skutečně bohatou měrou. Ke zdu celá akce přispěla i krásné počasí, ale i my jsme byli pochváleni za dobře odvedenou práci.

V úterý 20. a 27. 5. jsme v dalešickém pivovaru spolu s hasiči z Rouchovan a Blížkovic pomáhal při firemní akci Bramacu, který pro své zaměstnance připravil den plný soutěží v duchu hasičských dovedností. Přestože první úterý prakticky celé prošlo a byla zima, legrace rozhodně nechyběla a o to přece jde.

Naše pomoc byla oceněna i 14. 6. 2008, kdy Veterán Car Club Třebíč pořádal výstavu a setkání veteránů v postržišském pivovaru v Dalešicích s názvem „Po stopách hraběte Chorinského“. Kdo

jste přišel, určitě mi dáte za pravdu, že to byla nádherná podívaná!

V současné době se dokončují práce na opravě hasičské cisterny Tatra 148, na kterých se podílejí strojníci zásahové jednotky pod vedením Leoše Solaře, tak aby mohla být v letní sezóně plně použitelná k hasebním zásahům.

O nastávajících prázdninách určitě také nebudeme zahálet, čekají nás soutěže, nejbližší 5. 7. 2008 v Myslibořicích a hlavně 12. 7. 2008 ve Valči, kde hasiči slaví 110. let trvání svého sboru. Po odlce chceme opět nasadit družstvo žen a taky družstvo mužů nad 35 let, tak nám držte pěsti, ať to ve zdraví přejijeme...

Dále plánujeme na sobotu 2.8.2008 zábavu s dalešickou skupinou WEGET. Srdečně zveme všechny, kteří mají rádi country muziku, ale taky třeba Katapulty a Kabáty. Přijďte na taneček s „živou“ hudbou do místní sokolovny!

Před námi je krásný čas prázdnin a dovolených, odpočinek, který si v dnešní uspěchané době jistě všichni zasloužíme. Přejí všem slunečné a dlouhé léto.

Jana Čaňková, za SDH Dalešice

Vzácná návštěva v Dalešicích

Po dlouhých 40ti letech navštívil v neděli 22. června naši dalešickou farnost vzácný host - brněnský biskup Mons. ThLic Vojtěch Cikrle. Zavítal do našeho městyse, do našeho kostela sv. Petra a Pavla proto, aby uděloval svátost biřmování. Z jeho rukou přijalo tuto svátost celkem 46 biřmovanců. Z naší farnosti jich bylo 39. Slavnost proběhla ve slavnostní, radostné atmosféře.

Při předchozí biskupské návštěvě před 40 lety však byla situace úplně jiná. Biskup brněnský, kterým byl v té době Dr. Karel Skoupý, přijel do Dalešic 25. srpna 1968, tedy čtyři dny po vstupu vojsk Varšavské smlouvy na území naší republiky. Tehdejší doba „Pražského jara“, či „Obrodného procesu“, jak se onen rok nazýval, byla spojována s mnohými nadějemi na změny a uvolněním ve společnosti. Příchod vojsk však vzbudil ovzduší nejistoty a obav z budoucnosti.

V této vzrušené době přijel biskup Skoupý, aby na pozvání tehdejšího správce farnosti P. Aloise Zouhara, udělil tuto svátost tak „jak byla naplánovaná“.

Vzácná návštěva dorazila těsně před začátkem slavnosti. Před kostelem byla uvítána nejen P. Zouharem, ale také předsedou tehdejšího MNV Cyrelem Dudrem

a JUDr. Josefem Sommerem. Vzhledem k okolnostem v této neklidné době opustil ihned po obřadech biskup Karel Skoupý i s doprovodem Dalešice. Pohoštění pro vzácnou návštěvu se tak chystalo zbytečně.

Po jedenadvaceti letech, v roce 1989, tedy v čase Gorbačevovy „perestrojky“ a znatelného uvolnění společensko-politických poměrů, se v Dalešicích opět udělila svátost biřmování. Jelikož biskupský stolec nebyl obsazen, spravoval brněnskou diecézi kapitulní vikář prelát Ludvík Horký. Pan prelát k nám přijel na pozvání tehdejšího správce farnosti P. Jaroslava Kárníka.

Slavnost biřmování se uskutečnila za dohledu okresního církevního tajemníka, který z kůry celý obřad sledoval.

Letošní návštěva brněnského biskupa měla zcela jiný ráz. Proběhla bez jakýchkoli omezení. Přátelské a bezprostřední vystupování pana biskupa navodilo mezi všemi uvolněnou, radostnou atmosféru.

Po skončení všech obřadů byly před kostelem nabízeny koláčky k zakousnutí a různé nápoje, které v tropickém vedru přišly každému vhod. Biskup Vojtěch Cikrle a jeho doprovod neodmítli pozvání na slavnostní oběd, který byl podáván v sále pivovarské

restaurace. Zaujal jej také provoz pivovaru, který si prohlédl a ochutnal několik druhů piva.

Během svého pobytu v Dalešicích ukázal, že je nejen výborný společník, ale také člověk, který rozumí a zná problémy obyčejných lidí. Zdržel se do pozdního odpoledne a odjížděl nejen se suvenýrem v podobě pivního půllitru s logem našeho pivovaru, ale jistě i s pocitem pěkně prožitého dne, což dával nepokrytě najevo.

Ochotně se též zapsal do naší obecní kroniky a text jeho poselství zní:

Všem obyvatelům Dalešic přeji, aby z polí, cest a domů dokázali vytvořit to, čemu se říká domov. K tomu ze srdce žehnám a za to se modlím

+Vojtěch Cikrle

PS. Vedení a personálu pivovaru patří obdiv a poděkování za perfektní zvládnutí obsluhy velkého množství účastníků slavnostního oběda. Tato náročná akce se ujali s ochotou a profesionální rutinou, ke všeobecné spokojenosti všech hostů.

RŠ

Dalešice a Evropské fondy

Velmi často slyšíme a čteme ve všech sdělovacích prostředcích o velkých sumách peněz, které z Evropské Unie dorazí do ČR v rámci různých dotací do roku 2013. Částky jsou to opravdu velké a na první pohled to vypadá tak, že kdo si o kolik řekne, tak je z Bruselu dostane. Dalo by se říci, že nastává doba, kdy si zvelebíme a vybudujeme vše potřebné.

Bohužel, není to tak jednoduché. Naopak, je to velmi složité a komplikované.

Než se podá žádost na určitou věc, je třeba nechat si vypracovat projekt se všemi náležitostmi. Vypracování projektu není vůbec levná záležitost a to je teprve první krok. Sestavená žádost a doprovodné doklady tvoří objemný fascikl a má-li být žádost vůbec přijata k dalšímu posouzení, je nutno světit toto rovněž odborníkům specializujícím se na tuto problematiku. Z toho vyplývá, že řada firem se docela slušně živí na této byrokratické činnosti a výsledek v podobě dotace je stále v dalekém nedohlednu. Když už speciálně vytvořený úřad v Jihlavě co do úplnosti překontrolovanou žádost přijme, nastává doba nejistoty a netrpělivého očekávání. Jelikož české kraje jsou pro Brusel malé územní celky, byly vytvořeny pro tento účel celky větší a to sloučením dvou krajů dohromady. V našem případě je sloučen kraj Vysočina s krajem Jihomoravským a tvoří tzv. celek NUTS 2.

Žádosti s projekty z obou krajů pak posuzuje komise. Složitě boduje jednotlivé dokumenty a rozhoduje, kdo bude ten šťastný.

Chci podotknout, že to nefunguje tak, že si obec něco naplánuje a pak žádá o dotaci. Je tomu naopak. Jsou vyhlášovány různé dotační tituly a buď se nám hodí nebo nehodí. Prostě nedosáhneme na peníze na věc či akci, kterou potřebujeme. Na co peníze půjdou, o tom rozhodují různí úředníci či instituce z „vrchu“. Programy se často mění, mění se i podmínky a to i dle politického klimatu.

Vraťme se ale k nám do Dalešic. Nelenili jsme a dle vypsání titulů jsme nechali vypracovat 3 projekty. Na regeneraci a úpravu městečka včetně komunikací a parkovacích ploch, na přebudování domu čp. 2 na „Sousedský dvůr-muzeum venkova“ a třetí na dobudování sportovního areálu. Všechny 3 žádosti se podařilo včas podat do první výzvy a všechny tři byly přijaty k dalšímu řízení. To znamená, že byly úplné a měly všechny náležitosti.

Bohužel, žádosti na tuto první výzvu bylo přijato takové množství, že naděje na dotaci je takřka nulová, neb pro oba kraje byla vyčleněna částka pouhých 260 milionů korun. Už dnes neoficiálně víme, že žádost o dotaci na regeneraci domu čp. 2 neuspěla. Zatím nezoufáme, další výzvy budou následovat a budeme svoje žádosti podávat znovu.

Chtěl jsem pouze osvětlit, že s takovým humbukem propagovaný příliv peněz z EU není tak žhavý, navíc velkou část peněz spolýkají ony vytvořené úřady, komise a kdo ví jaké instituce. Takže počáteční nadšení vyprchalo, navíc v projektech máme umrtveny velké částky peněz. Ale bez projektů nelze o peníze usilovat, takže není jiného východiska.

V Horáckých novinách bylo kritizováno město Třebíč, že do první výzvy podalo pouze jeden projekt. My, malý městys, jsme podali hned tři, trůfám si říci, že kvalitní žádosti. Vyjde nám alespoň jedna?

Rekonstrukce elektrické sítě

Elektrický proud byl do naší obce poprvé doveden roku 1928. Před 80 roky si tedy naši předkové mohli poprvé rozsvítit žárovku. Určitě to byla na tehdejší dobu velká událost a lidé se naučili elektřinu využívat. V 68. roce už bylo el. vedení zastaralé a muselo být nahrazeno částečně novým. Spotřeba elektřiny neustále roste, jak v podnicích tak i v domácnostech.

V současné době rozvody opět nevyhovují. Nesplňují předepsané normy a proto je nutné nahradit je novými, s větším průřezem, aby bylo možno uspokojovat stále rostoucí požadavky odběratelů.

Z toho důvodu letos od půlky února započala rekonstrukce el. sítě v části obce od radnice po Kordulu. Stávající dřevěné a betonové sloupy s holými el. vodiči byly nahrazeny novými betonovými sloupy se závěsnými el. kabely. Rovněž byly rekonstruovány el. přípojky do rodinných domů. Investorem rekonstrukce byla společnost E-on, s.r.o.

Souběžně s el. vedením obec provedla také modernizaci a opravu veřejného osvětlení a místního rozhlasu. Převážná část svítidel veřejného osvětlení a reproduktorů místního rozhlasu včetně kabelového vedení, byla vyměněna za nové.

Opravu osvětlení provedla firma Elektro – ing. Klíma s.r.o. z Třebíče a za veškeré práce jsme jí uhradili částku 230.000,- Kč

Místní rozhlas zrekonstruoval pan Kafka Josef z Náměště n. Oslavou. Náklady na rozhlas činily 126.000,- Kč.

Základní škola

Školní rok jsme zahájili přivítáním prvňáčků. Bylo jich pět: Jan Čech, Nikola Dobrovolná, Petra Fňukalová, Adéla Horáková a Josef Ludvík. Hned první den předvedli, co všechno už umí. Někteří recitovali básničky, jiní dokonce zazpívali písničku. Všichni se těšili až se naučí číst, psát a počítat. Jsem ráda, že se nám to všem povedlo a nyní už společně čteme pohádky a řešíme slovní úlohy. Také žáci vyšších ročníků nezaháleli a splnili učební plány ve všech předmětech. Výuka v prvním ročníku probíhala podle našeho Školního vzdělávacího programu „Škola na zelenou“ – zdravé prostředí, zdravý životní styl a škola otevřená všem. Ostatní ročníky pracovali podle dobíhajícího programu Základní škola.

Kromě učení jsme se také bavili. Na Halloween jsme se vydováděli na diskotéce, kde byly vyhodnoceny nejlepší masky a nejlepší tanec. V předvánočním čase za námi přišel Mikuláš s anděly a čerty. Čekání na Štědrý den si žáci zpestřili výrobou různých vánočních dekorací a nácvikem programu na Vánoční besídku. Jaro jsme přivítali jarní výzdobou školy. Chodby rozkvetly pestrobarevnými obrázky květin a stromů. Poletovali zde motýli a vůbec nám nevadilo, že jsou jen z papíru. Těšili jsme se na teplo a na rozkvetlou přírodu. Den Země jsme si připomněli malováním na chodníku. Obrázky se povedly a mohli si je prohlédnout všichni kolemjdoucí. Slavili jsme také Den dětí. Žáci pátého ročníku připravili pro ostatní Šipkovanou. Nachystali úkoly a vyznačili trasu, po které se za nimi všichni vydali. Trasa byla vedena krásnou přírodou v okolí Dalešic a my jsme mohli cestou pozorovat stromy, rostliny a zvířata. S historií jsme se setkali při účasti na akci automobilových veteránů. Děti v dobových kostýmech pomáhali organizátorům akce.

Zúčastnili jsme se také několika soutěží. Nejúspěšnější jsme byli v recitaci. V okresním kole se umístil na 1. místě Štěpán Kovář a na 2. místě Gabriela Plíšková, kteří postoupili až do krajského kola, kde bylo Štěpánu Kovářovi uděleno čestné uznání. Na Olympiádě neúplných škol žáci vybojovali také několik medailí: Adéla Horáková stříbrnou za sprint, Veronika Dufková bronzovou za hod míčkem, Denisa Šubrtová stříbrnou za sprint a Tomáš Výletěl stříbrnou za hod míčkem. Tomáš Výletěl také obsadil krásné 1. místo ve Sportovním pětiboji všestrannosti.

Ve škole pilně třídíme odpad, sbíráme papír a děti ve školní družině sbírají léčivé byliny. Letos jsme opět zabodovali a ve sběru papíru „Soutěžíme s Třídilkem“ jsme se umístili na třetím místě. Žáci nasbírali 4 300 kg papíru. Na jednoho žáka připadlo 134,5 kg papíru. Na prvním místě se umístil Pavel Slavík, druhé místo získala Gabriela Plíšková a třetí místo obsadil Jiří Čtvrtníček. Vítězům gratulují a děkují všem, kteří jim se sběrem pomáhali.

Školní rok jsme zakončili Školní besídkou, na které žáci předvedli ukázky různých činností. Zazpívali písničky, zareticovali, zatancovali, zahráli na flétnu, zacvičili si a zahráli divadlo. Svoje vystoupení také předvedli žáci mateřské školy. Děkuji všem, kteří se přišli podívat a věřím, že se jim besídka líbila.

Děkuji také žákům a zaměstnancům školy za jejich práci, rodičům a obecnímu úřadu za dobrou spolupráci, panu Valovi za sladkosti, které dal dětem na Mikuláše a ke Dni dětí a všem přeji příjemné prožití letních dnů.

Mgr. Alena Stupková, řed. školy

COS ODPADEM

1. Každý den vyjdem ven s taškou a s odpadem, jediné roztrídít do kontejnerů.

Chcete - li vyčistit tu naši přírodu, nehažte odpadky do příkopů.

REF: Odpady třídít, to je jasné, jsou nebezpečné a věčné.

Odpady třídít, to je jasné, jsou nebezpečné a věčné.

2. Každý den, každý den, čistota září jen, protože třídít odpad není těžké.

Chcete-li tříditi, odpady jako my, nebud'te lenošní a tříd'te s námi.

REF: Odpady třídít, to je jasné, jsou nebezpečné a věčné.

Odpady třídít, to je jasné, jsou nebezpečné a věčné.

Slova písně složily dívky pátého ročníku na melodii písně Pramen zdraví z Posázaví.

*Kůřilová N., Valová P., Fňukalová D.,
Morisková P., Ludvíková E., Ondráčková M.*

Osmičky...

Velmi často se v médiích uvádí, že naši republiku, ať Českou, či Československou, provází v letopočtu osudové osmičky. Životem letošního osmdesátíka a pamětníka událostí v pivovare, pana Bohumila Krejčí, se také častokrát prolíná číslovka 8. Posuďte sami:

Narodil se v roce 1928. Ve 28 letech se oženil. V roce 1948 se vyučil strojním zámečníkem u pana Leopolda Kočího v Dalešicích. Pan Krejča byl jeho padesátým učněm a shodou okolností zároveň učněm posledním. 1. 8. 1948 nastoupil do zaměstnání v dalešickém pivovaru, které ukončil v roce 1978, kdy byl pivovar definitivně uzavřen.

Když v roce 1988 v 60ti letech odcházel do důchodu z JE Dukovany, měl v ní odpracováno 8 let. Jeho první pravnuček Vojtěch se narodil v roce 1998. Kulaté narozeniny slaví vždy v roce, kdy letopočet končí osmičkou. Letos, v roce 2008, oslaví své 80. narozeniny.

Dle údajů p. Boh. Krejčí sepsal RŠ

Malé jubileum školy

V záplavě jubileí nelze zapomenout ani na budovu naší školy. Letos uplynulo 105 let od jejího postavení. Působila na ní dlouhá řada kantorů a v jejich lavicích se vystřídaly tisíce žáků, kterým dala nejen základy vzdělání, ale také je připravovala na vstup do opravdového života.

Výrazná školní budova během let prošla řadou rekonstrukcí a vylepšení. Několikrát se vyměnil a zmodernizoval její inventář. Pamatuje doby příznivé i doby zlé. I ona byla poškozena při tragickém bombardování obce v roce 1945. Od roku 1982 do roku 1991 nesloužila k účelu, pro který ji naši předkové postavili a s velkou slávou v roce 1903 otevřeli. Po devíti letech v roce 1991 zde opět začalo školní vyučování. Zase je v jejich zdech slyšet štěbetání dětí a hlas zvonku oznamující začátek a konec vyučovacích hodin.

Zdejší učitelé byli také hybateli místního kulturního a společenského života. Někteří se nejen výrazně zapsali do podvědomí svých žáků, ale doslova i do historie naší obce. Namátkou vzpomeňme na Bohumila Nezvala, fašisty umučeného Vojtěcha Máchu, Aloise Haranta, Františka Kozáka a Jana Kovace.

Divadelní představení, akademie, přednášky, vzpomínkové akce, tělovýchovné cvičení, to vše bylo v jejich režii, to vše vykonávali s láskou a vlasteneckým zápalem.

Po letech drtivá většina bývalých žáků s láskou vzpomíná na školní léta a na své učitele. Uvědomí si, že jejich práce ve výchově nebyla a není jednoduchá a že vše, co ve škole získali, bylo pro jejich dobro.

Aby naše škola mohla i nadále úspěšně plnit své poslání, potřebuje dostatek žáků a také dobré učitele. Obojí jí do dalších let přejeme, neboť to jsou podmínky její další existence.

RŠ

Divadelní pohádka

Když se v tomto letním čase vrátíme ve vzpomínkách do zimních studených dnů těsně před loňskými Vánocemi, vzpomeneme si, že po dvě po sobě jdoucí sobotní odpoledne a večery, byly Dalešice bez elektrického proudu. Tato mimořádnost přišla právě tu sobotu, kdy se mělo hrát divadelní představení pohádky, kterou již tradičně navcičily se svými vedoucími děti místního SOKOLA. Bez nefungující elektřiny by se ovšem představení s názvem „Čáry báby Cotkytle“ nedalo hrát. Proto všichni doufali, že do začátku představení bude dodávka elektřiny obnovena. Pro jistotu byl ale vypůjčen a nainstalován agregát. Záraz se nestal, výpadek elektřiny stále trval a tak díky agregátu představení začalo jen s malým zpožděním. Zaplněná sokolovna sledovala výborné představení, při kterém se bavili jak diváci, tak i herci. Slova chvály a uznání nad hereckými a pěveckými výkony, které po skončení zazněly, nebyly jen ze slušnosti. Rok od roku mají tato vánoční představení vyšší úroveň a jezdí se na ně podívat i lidé z okolních obcí.

Pro velký úspěch a také proto, že řadu lidí od návštěvy divadla odradila všudypřítomná tma, bylo rozhodnuto o repríze, která byla stanovena na další sobotu. Nikdo samozřejmě netušil, že přesně za týden se bude situace s elektřinou opakovat a že se Dalešice těsně před začátkem představení opět ponoří do tmy. Zatímco v okolních obcích si vesele svítili elektřinou, u nás byla tma jak v ranci a za okny domů pouze poblikávaly plamínky rozžatých svíček.

Urychlené shánění a instalování agregátu sice opozdilo začátek představení, ale nakonec se odehrálo vše tak, jak bylo naplánováno. I v těchto ztížených podmínkách podali všichni účinkující skvělé výkony, kterými zaujali přítomné obecenstvo. Přestože výpadek elektřiny měl tentokrát delší trvání, vraceli se všichni do svých stále potměňlých domovů spokojeni a s dobrou náladou.

Všichni, kteří se podíleli na nacvičení této humorné pohádky, si zaslouží poděkování a obdiv. Mladí herci za předvedené výkony a dospělí za trpělivost s jakou se tohoto nelehkého úkolu zhostili. Věnovali nejen spoustu svého času na nácvik, ale i na výrobu kulís a kostýmů.

Určitě se budeme těšit na letošní vánoční představení. Díky zavedené tradici budeme očekávat další hodnotný kulturní počín v naší sokolovně.

PS. Přes řadu výhrad k firmám mající něco společného s výrobou a distribucí elektřiny, které máme především kvůli neustálému zdražování, jsme se přesvědčili, že na elektřině jsme velmi závislí a že život bez ní by byl nepředstavitelný. Několikahodinové výpadky o dvou po sobě jdoucích sobotách jsou toho důkazem. Nesvítime, nejde radio a televize, neohřívá se voda a hlavně, nejde topení. Veškerý život je paralyzován. Zvláště v zimě jsou tyto delší výpadky elektřiny nepříjemné. Doufejme, že takových poruch zažijeme v budoucnu co nejméně.

RŠ

TJ. Sokol Dalešice – nejlepší v Župě plk. Švece

Ano, je tomu tak, vážení přátelé! Naše jednota získala v loňském cvičebním roce 2006/07 nejvíce bodů v závodech sokolské všestrannosti a stala se nejúspěšnější TJ. v Župě plk. Švece. Naše malá jednota Dalešice se prosadila mezi 42 jednotami župy a porazila takové velikány jako jsou Jihlava, Třebíč a Moravské Budějovice.

Avšak i v letošním roce 2007/08 si vedeme velmi dobře. O úspěších v plavání v listopadu 2007 jsme vás již informovali, rok 2008 byl však na události a úspěchy mnohem bohatší. Především jsme se velmi aktivně zapojili do soutěží v novém sportu, který u nás získává stále více příznivců – do florbalu! V rámci župní florbalové ligy se naši hráči zúčastnili všech turnajů a nakonec obsadili mladší žáci 1. místo a starší žáci a dívky skončili třetí. Tím pádem mladší žáci v květnu reprezentovali župu na přeboru ČOS v Praze, kde se umístili z 8 týmů na 3. místě. Je třeba poděkovat propagátorce florbalu sestře Věře Špačkové a všem soutěžícím!

30. března se vypravila menší výprava vytrvalostních běžců na přebory ČOS v přespolním běhu, které se konají každoročně v Kolíně. Neznámé prostředí ani občasný déšť nepřekvapil dva z našich závodníků. Michal Šimončič a Lea Jonáková si za úctyhodný výkon po právu odvezli stříbrnou medaili.

12. dubna 2008 jsme se zúčastnili přeborů župy v gymnastice a šplhu v Moravských Budějovicích. V gymnastickém čtyřboji – prostná, přeskok, hrazda (dívky kladina, hoši kruhy navíc bradla) – jsme získali 2 stříbrné (Jonáková, Halová) a 2 bronzové medaile (Vyletěl, Kopuleť). Ve šplhu jsme byli ještě lepší – 7 zlatých (Rabušicová, Halová, Zadražilová Tereza, Zadražilová Aneta, Kazatel, Děbnár, Potůček Josef jun.), 2 stříbrné (Jonáková, Botur) a 1 bronzová (Špačková Veronika). Za odměnu dostali všichni závodníci zákusek v cukrárně.

Poté následoval velmi náročný měsíc – květen. 3. května nás totiž čekal závod v přespolním běhu v Kněžicích, kde jsme získali 5 zlatých (Jonáková, Děbnár, Špačková Veronika, Ondráčková Martina, Šimončič V., Botur, Šubrtová, Šimončič M., Jonák), 6 stříbrných (Kříž, Vyletěl, Plíšková, Jasinecká, Hloušek, Halová) a 4 bronzové medaile (Klusáček, Dufková, Ondráčková Michaela, Špačková Věra).

8. května jsme potěšili 37 dětí a 11 rodičů našim tradičním Pohádkovým lesem, který si tentokrát připravili naši dorostenci a dorostenky. A musím je pochválit za zdařilou přípravu – nápadité pohádkové postavy, které na jednotlivých stanovištích dohlížely na plnění náročných úkolů, odměňovaly všechny zúčastněné sladkými odměnami.

No a další víkend – 17. května nás čekal přebor župy v atletice a největší žeh medailí a pohárů na stadionu v Třebíči. Připomínám, že se soutěží ve sprintu (40 – 100 m), skoku dalekém, hodu či vrhu a běhu na delší vzdálenost (od 300 m do 1500 m). Naši závodníci byli velmi zdatní a odvezli si 6 zlatých (Šimončič, Děbnár, Dufek Josef, Rabušicová, Boturová, Halová), 5 stříbrných (Dolejší, Bednář, Hloušek, Jonáková, Kovářová Markéta) a 1 bronzovou medaili (Botur).

Hned po vyhlášení výsledků v atletice to začalo - oceňování nejlepších sportovců - jednotlivců i tělocvičných jednot za cvičební období 2006/7. Jak jsem již zmínil na začátku - byli jsme nejlepší. V kategorii jednotlivců jsme získali 12 pohárů (Dobrovolná, Čtvrtníčková, Rabušicová, Ondráčková, Boturová, Kovářová Markéta, Dolejší Jana, Dolejší Jakub, Šimončič, Čtvrtníček, Ondráček, Dufek Josef).

Úplně nakonec nás čekalo největší překvapení - naše T. J. získala velký putovní pohár župy za 1. místo v sokolské všestrannosti! Bylo to opravdu překvapení, protože putovní pohár se předával vůbec poprvé. Je to pro nás velká pocta, že jsme první, kteří pohár získali. Věříme a těšíme se, že si takový vysoký standard udržíme i v příštím hodnocení.

Tady už by výčet našich úspěchů mohl končit. Ale nekončí. Následovaly ještě přebory ČOS

mladších žáků a žákyň v Plzni a přebory ČOS starších žáků a žákyň v Praze.

Na přebory ČOS do Plzně, byli nominováni za své výkony naši závodníci – Tereza Rabušicová (ml.žákyně I.), Tomáš Kříž (ml.žáci I.) a Michal Šimončič (ml. žáci II.). V Plzni byla Tereza 3. v atletice a celkově ve všestrannosti 7. ze 48 závodnic, Tomáš 2. v plavání, 3. ve šplhu a celkově 10. z 27 závodníků a Michal 2. v atletice a celkově 11. ze 23 závodníků. Na přebory ČOS do Prahy byla nominována Michaela Halová. V konkurenci 34 žákyň IV. si vedla velmi dobře a obsadila celkově 13. místo. Představa, že toto jsou výsledky za republikové přebory, mě naplňuje hrdostí. Je to ohromný úspěch. Blahopřejeme a děkujeme za skvělou reprezentaci Dalešic.

Cvičební rok 2007/08 jsme tradičně zakončili na konci května. Menší děti si zahráli šípkovanou, kde se všichni museli snažit o velkou nápaditost a kreativitu při plnění úkolů.

Se staršími a zdatnějšími cvičenci jsme vyrazili na kolech po místních cyklostezkách tak, abychom navštívili některá důležitá místa v okolí - lodní zastávku, zříceninu Čalovice i odpočívadlo U zatopeného mlýna. Mnozí účastníci zjistili, že ani zdaleka neznají všechna místa v okolí Dalešic. Obě skupiny se v určenou hodinu sešli na hřišti a tam - příjemně unaveni jsme společně zasedli u ohýnku, opékali buřtíky, klábosili, plánovali...

Na úplný závěr chci poděkovat všem cvičitelům a pomahatelům, bez nichž by výše uvedených úspěchů a akcí nebylo a všem našim dětem

popřát hezké prázdniny a po prázdninách na shledanou v Sokole!
Nazdar!

RNDr. Josef Potůček
starosta T. J. Sokol Dalešice

Nová hospoda „U Romana“

Před několika lety fungovaly v Dalešicích tři hospody. Postupem času zůstala jediná a to restaurace v pivováře. Od poloviny června je v Dalešicích v oficiálním provozu další restaurační zařízení, jehož majitelem a provozovatelem je pan Roman Trvrz. Po zkušebním provozu má nyní tato restaurace pozeňání, schválení a povolení od všech příslušných úřadů.

Nápad zřídit hospodu z bývalé stodoly se na první pohled jevil docela zvláštně. Byl to ale nápad velmi originální. Každý, kdo sem zavítá, je překvapen nápaditostí, s jakou je interiér zajímavě uspořádán. Navíc je příjemně útulný a vybízí k posezení.

Hospoda je známa pod názvem „U Romana“. Její zjednodušený název „Stodola“ není ale vůbec hanlivý, nýbrž je vyjádřením zvláštního, netradičního prostředí, se kterým se návštěvníci „U Romana“ setkají. Před budovou je také vyvýšené venkovní posezení se slunečníky a altánem. Celý areál je v poklidné části obce.

Čepuje se zde pivo „Hostan“ a celá řada nealkoholických nápojů. Otevřeno je každý den od 17.00 hod. V letní sezóně bude otevřeno od 14.00 hod.

Tento velmi stručný popis nedokáže popsat skutečné prostředí tohoto zařízení. Je třeba tuto restauraci navštívit, vyzkoušet a přesvědčit se na vlastní oči.

Pan Roman Trvrz každého rád uvítá a těší se na Vaši návštěvu.

Přejeme mu mnoho spokojených zákazníků a hodně elánu do dalšího zvelebování „Stodoly“.

RŠ

Informace ze Sboru pro občanské záležitosti

Jubilanti ve druhé polovině roku 2008

Coufalová Marie č. 53	60 let	Cibulková Blanka č. 199	65 let
Čaňková Danuše č. 183	60 let	Dvořáková Marie č. 93	65 let
Čurda Antonín č. 117	60 let	Fiala Josef č. 123	65 let
Dobrovolná Eva č. 162	60 let	Okřina Josef č. 63	65 let
Ing. Juránek Lubomír č. 3	60 let	Malý Bohumír č. 155	60 let
Plíšková Vlasta č. 23	75 let	Veleba Josef č. 100	60 let
Dufková Jiřina č. 16	80 let	Valová Marie č. 93	90 let
Kudláčková Jiřina č. 137	80 let		
Valová Ludmila č. 124	80 let		

Jubilantům přejeme pevné zdraví a mnoho elánu do dalších let.

Navždy jsme se rozloučili s těmito spoluobčany:

Marie Kovářová č. 12

Jan Coufal č. 11

Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.

Sňatek uzavřeli:

Monika Potůčková a Martin Hohberger

Novomanželům blahopřejeme.

BS

Dalešice hostily historická vozidla

Druhou červnovou sobotu si daly v Dalešicích dostaveníčko auta a motocykly, jejichž rok „narození“ je opravňuje k pojmenování veterán. Třebíčský VETERÁN CAR CLUB uspořádal v našem pivovare setkání historických vozidel s názvem „Po stopách hraběte Chorinského“. Byl to již IV. ročník tohoto setkání, poprvé však v Dalešicích a ve spolupráci s generálním partnerem Skupinou ČEZ. A že volba místa konání byla více než šťastná, o tom svědčí příjezd 200 historických vozidel a mimořádný zájem veřejnosti o nablýskané čtyřkolové i dvoukolové krasavce.

Snad každému návštěvníkovi muselo srdce zaplesat při pohledu na všechny ty Aerovky, Tatty, Škodovky, Jawy a další stroje světových značek. Nejen motocykl Laurin-Klement, ale také Tatraplán, kapotovaný závodní stroj na silniční závody, skútry, americké a anglické bouráky, vše vypulirované tak, že budily dojem, že právě sjely z výrobní linky. A třeba takový motocykl zn. Manet, to byla pastva pro oči. Mohli jsme zhlédnout také postarší vojenskou techniku a k vidění byly rovněž traktory.

Výborný technický stav exponátů dokazoval fakt, že drtivá většina jich k nám přijela po vlastní ose. Majitelé těchto technických skvostů jsou zapálenými nadšenci, kteří moc nehlídají na finance ani čas, který tato záliba vyžaduje. Na této akci mohli návštěvníci zhlédnout také výstavu starých fungujících stabilních motorů. Kolorit minulé doby dokreslovaly korzující dámy a pánové v dobovém oblečení, s různými klobouky a cylindry na hlavách.

Navíc se pivovar během dne stal občerstvovací zastávkou pro závod veteránů s názvem „1000 mil českých“, což obnášelo příjezd dalších strojů. To kladlo vysoké nároky na pořadatelskou službu. Té se ujali naši hasiči a zvládli vše bez problému k plné spokojenosti organizátorů. Na akci spoluúčinkovali též děti a učitelé naší školy.

Představitelé trebičského veterán klubu si velmi pochvalovali spolupráci se všemi zúčastněnými složkami a napevno počítají s tím, že příští ročník „Setkání“ bude opět v dalešickém pivovaru. Takže kdož jste zaváhali a nepřišli se podívat letos, máte možnost příští rok. Opravdu to stojí za to!

RS

Vydařená akce

Největší kulturně společenskou událostí v první polovině tohoto roku v Dalešicích byl bezesporu tradiční únorový ples místních hasičů. Tento ples si získává u návštěvníků stále větší oblibu, o čemž svědčila „našlapaná“ sokolovna. Pěkné prostředí v opravené sokolovně a výborná nálada všech plesajících vytvořilo v onen sobotní večer vynikající atmosféru v sále i v přilehlých prostorách. Obsluhující za pulty a za stáčení pípou se ani na vteřinku nezastavili. Nebylo se co divit, neboť zrovna v ten večer měli všichni velkou žízeň. Vystavená tombola každému vyrazila dech. Nepřeberné množství cen pěkně naaranžovaných v přísálí budilo velkou pozornost všech. Rok od roku je tombola bohatší. Hlavní cenou tentokrát byla sada nádobí a televizor.

Pozornost návštěvníků vzbudilo vystoupení mladých tanečníků z místního Sokola, kteří předvedli netradiční tanec v rytmu country. Za svůj bezchybný výkon sklídili zasloužený potlesk.

Nikomu se nechtělo opouštět veselí v sále a tak se zábava protáhla do časných ranních hodin. Vše proběhlo na vysoké společenské úrovni a ve vši slušnosti a počestnosti, což nebývá na jiných zábavách vždy obvyklé. Spokojenost byla na straně účastníků i pořadatelů. Těm patří poděkování za práci a námahu, kterou museli vynaložit na zorganizování tohoto zdařilého plesu. Alespoň malou odměnou jim byla slova chvály, kterými nikdo nešetřil.

Co se týče úrovně plesu je laťka nasazena vysoko. Příští ples bude mít určitě nejméně takovou úroveň, jako ten letošní a ti, kdož jej zažili, se už jistě těší na ten příští. Naším hasičům přejeme hodně elánu a zdaru do příprav plesu v roce 2009.

RS

Sběratelé podruhé

Ríká se, že mají je lásky čas. Možná býval. V nynější době spíše platí, že mají siláků je čas. Před několika málo lety, v máji, byla zcizena státní vlajka před obecním úřadem. Letos se situace opakovala. V den státního svátku 8. 5. 2008, byla zcizena vlajka nejen před OÚ, ale i u pomníku padlých. Vlajky byly na lanku zajištěny, přesto se je „šikovným“ mladíkům podařilo sundat. K čemu je zlodějům tento symbol? Úplně k ničemu. Nebo že by se chystali na fotbalové ME do Švýcarska a Rakouska? Novodobí fandové, jak vidíme v TV, jsou zabalení do státních vlajek a vyjadřují tak své „vlastenectví“. Spíše jde ale o recesi a dokazování siláctví nebo vytahování se před druhými. Samozřejmě na nepravém místě. Vlajky se nakonec našly. Byly pohozené za halou na hřišti. A kdo byli autoři tohoto kousku? Byli vidění, nikdo je však nechytal za ruku při činu a tak jako by se nic nedělo.

Mají toho na svědomí víc. Za onu noc stačili ještě vyvrátit kamenné sloupky na parkovišti před pivovarem a ulomit ruku postavě na dřevěném komíně, tvořící lavičku na sezení, také v pivovaru. Kdyby se tyto „siláci“ raději drželi rčení o máji a lásce, určitě bychom jim fandili. Ale za vandalismus nemohou sklídit žádné sympatie.

RS

Postřižinské slavnosti

Postřižinské slavnosti jsou multižánrovým hudebním a filmovým festivalem s preferencí českých a místně nebo tématicky vztazených umělců a uměleckých děl. Tak jako v loňském roce budou hlavním tématem filmy režiséra Jiřího Menzela. Letos také s filmem „Kdo hledá zlaté dno“, o stavbě dalešické přehrady, jejíž 30. výročí si letos připomínáme.

Letošní podnik podpoří svoji účastí pan Jiří Menzel osobně, spolu s Jaromírem Hanzlíkem a dalšími aktréry filmu Postřižiny. Hudební složku obstarají mj. skupiny Mig21, Kryštof a Druhá tráva v čele s Robertem Křesťanem. Slavnosti jsou také propojeny s obecními pouťovými oslavami patronů místního kostela sv. Petra a Pavla, návštěvník zde takto zažije průvod stárků, taneční veselici na náměstí při dechovce a pro děti jsou zde po celý víkend pouťové atrakce. Ráz slavností podmanivě dokresluje romantická atmosféra letního kina na nádvoří Dalešického pivovaru (místa natáčení kultovního filmu Postřižiny).

Správce pivovaru MVDr. Ladislav Urban

ORANŽOVÝ ROK

ZAHÁJENÍ PLAVEBNÍ SEZÓNY V PIVOVARU

23. 3. 2008

PO STOPÁCH HRABĚTE CHORINSKÉHO

14. 6. 2008

POSTŘIŽINSKÉ SLAVNOSTI

26. - 29. 6. 2008

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ OPRAVENÉ KAPLE

26. - 29. 6. 2008

SKUPINA ČEZ

PARTNER MĚSTYSE

MĚSTYS DALEŠICE

Poutní zájezd farnosti do Francie

Jak už se stalo tradicí, tak i letos, již po šesté, se naše farnosti účastnily poutního zájezdu. Po loňské návštěvě Izraele jsme letos zůstali v Evropě a vydali jsme se navštívit kláštery, poutní místa a zajímavosti Burgundska a Normandie ve Francii.

A tak v krátkosti dovolu, abychom se s Vámi podělili o zážitky, které jsme na této pouti zažili.

1. den – neděle 11. 5. 2008

Postupné naloďování do autobusu v jednotlivých farnostech a kolem 18-té hodiny odjezd směr západ. Průjezd přes ČR a Německo až do Štrasburku, kam jsme přijeli nad ránem.

2. den – pondělí 12. 5. 2008

Ve Štrasburku, metropoli Alsaska jsme měli první prohlídku. Udělali jsme si procházku starým městem s hrázděnými domy, s kouzelnými zákoutími s průplavy – navštívili jsme nejvýznamnější pamětihodnost – slavnou gotickou katedrálu P. Marie s nádherným portálem. Cestou z tohoto města jsme projížděli kolem moderních budov Rady Evropy a Evropského parlamentu.

Pokračujeme podél pohoří Vogézy do Burgundska. Po cestě jsme udělali krátkou zastávku u moderní kaple od světoznámého architekta Le Corbusiera v Ronchampu. Poté jsme přijeli do města Beaune, kde byla prohlídka středověkého hospicu Hotel Dieu. Tento komplex budov je považován za středověký skvost a je vyzdobený mistrovskými sakrálními díly. Z tohoto místa jsme odjeli na ubytování v Etap hotelu u města Macon.

3. den – úterý 13. 5. 2008

Brzo ráno jsme se přesunuli do nedalekého Cluny, kde se nachází slavné benediktinské opatství z 10. století, jeho reformy ovlivnily klášterní život v celé středověké Evropě. Prohlédli jsme si muzeum a prošli zachovalé objekty z původního chrámu a kláštera, které byly ve své době větší než tehdejší chrám sv. Petra v Římě. Kousek cesty od Cluny se nachází vesnička Taizé, kde vzniklo už v roce 1949 mezinárodní ekumenické společenství a kam dodnes jezdí mnoho mladých lidí čerpat duchovní posilu. Zde jsme prožili pár hodin a také měli v místním kostele mši sv.

Další významné poutní místo Francie je Paray-le-Monial, kde se nachází zachovalý klášter z 10. století a je to původní místo úcty k Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu, která se rozšířila odtud do celého římskokatolického světa. Přespali jsme ve městě Nevers.

4. den – středa 14. 5. 2008

Ráno proběhla v Nevers krátká návštěva Konventu sv. Gilarda, kde jsou uloženy ostatky sv. Bernadetty. Pak následoval delší přejezd do údolí řeky Loire se slavnými zámky, sídly francouzských králů a královen v 15. a 16. století, zastavili jsme se u největšího z těchto zámků Chambordu, známého z mnoha historických filmů. Po cestě k dalšímu zámku Villandry, který je znám svými krásnými zámeckými zahradami, jsme udělali malou zastávku ve městě Tours, kde jsme si prohlédli krásnou baziliku sv. Gatiena. Pokračujeme směrem na atlantické pobřeží do Bretaně, do bývalého města námořníků a korzárů - Saint-Mala, kde jsme se ubytovali a udělali také noční prohlídku tohoto přístavního města.

5. den – čtvrtek 15. 5. 2008

Ráno se loučíme s tímto městem a jedeme na Mont Saint – Michel, což je žulová hora mezi pevninou a mořem. Na této hoře se zvedá jeden z největších klenotů francouzské gotické architektury – soubor klášterních budov s bazilikou a se sochou sv. archanděla Michaela. Před prohlídkou

Společné foto v Paříži – bazilika Sacré Coeur.

tohoto komplexu nám bylo umožněno mít mši sv. ve středověkém farním kostele.

Po krásné a zajímavé prohlídce toho kláštera, přejíždíme do městečka Arromanches, jednoho z míst, kde proběhlo v červnu 1944 vylovení spojenců a kde se také nalézá Muzeum vylovení. Navštívujeme jeden ze hřbitovů padlých amerických vojáků a nedalekou pláž Omaha. Večer a noc jsme prožili v přístavním městě Le Havre.

6. den – pátek 16. 5. 2008

Ráno navštívujeme město Lisieux, kde je nová bazilika postavená ke cti sv. Terezie. Následuje přesun do hlavního města Francie - Paříže. Zde jsme navštívili nejznámější pamětihodnosti jako baziliku Sacré-Coeur v čtvrti Montmartre, pařížskou katedrálu Notre Dame de Paris, Latinskou čtvrť, udělali jsme si malou projížďku po řece Seině a na závěr jsme navštívili symbol Paříže Eiffelovu věž. V pozdních nočních hodinách se vydáváme na zpáteční cestu do ČR.

7. den – sobota 17. 5. 2008

Po celodenní jízdě a zastávce v plzeňském pivovaru jsme v podvečer šťastně dorazili domů.

Jsem rád, že alespoň v krátkosti jsme se mohli podělit v tomto zpravodaji, co jsme prožili na letošní pouti a už teď se těšíme na pout' další.

P. Petr Holý
duchovní správce farnosti

K pousmání

Výročí překlopení kočáru s koňským spřežením se většinou nepřipomíná. Zvláště, když se celkem nic moc nestane a všichni aktéři, jak tažná zvířata, tak osazenstvo kočáru, vyvážnou z havárie ve zdraví. Ale když se překloupí kočár, který řídí vážený senátor a vyklopenými jsou známé osobnosti ze světa šoubyznysu, jako herec Jaromír Hanzlík a ještě známější filmový režisér Jiří Menzel, tak to stojí za připomenutí.

Vše se odehrálo právě před rokem o dalešické pouti, krátce po poledni při jízdě k lodní zastávce na Kohoutině. V prudké zatáčce se kočár začal povážlivě naklánět. Přestože kočí, kterým byl pan senátor, vykřikoval „Vyskočte! Vyskočte!“, překvapeně vzácné osazenstvo nestačilo nijak reagovat a porouchalo se na lesní cestu, aby okusili její tvrdost.

Kromě zlomeného oje u převráceného kočáru, jedné natržené kalhoty a dalších zašpiněných od hlíny a trávy, nečekaného úleku všech, včetně koní, se jinak nic nestalo. Když se z nedobrovolného a nedůstojného přistání na zemi všechny celebrity vzpamatovaly, srdečně se právě prožitým okamžikům strachu zasmály. Výfotografovaly se navzájem u převráceného kočáru a zbytek cesty k přístavišti došly pěšky. Zde už na ně čekala loď Vysočina plně obsazená VIP hosty jedoucích ke křtu lodi do Koněšína. Výjimečný příjezd k přístavišti koňským spřežením se tedy nekonal, vzácní hosté doklopýtali po svých.

Možná budou svým kolegům nebo při různých pořadech, pánové Hanzlík a Menzel vyprávět nikoliv veselé historky z natáčení, ale historku, jak se díky havárii kočáru řízeného panem senátorem povalovali v lese u Dalešic po matičce zemi. Takový zážitek nemá zcela určitě nikdo jiný.

RS